

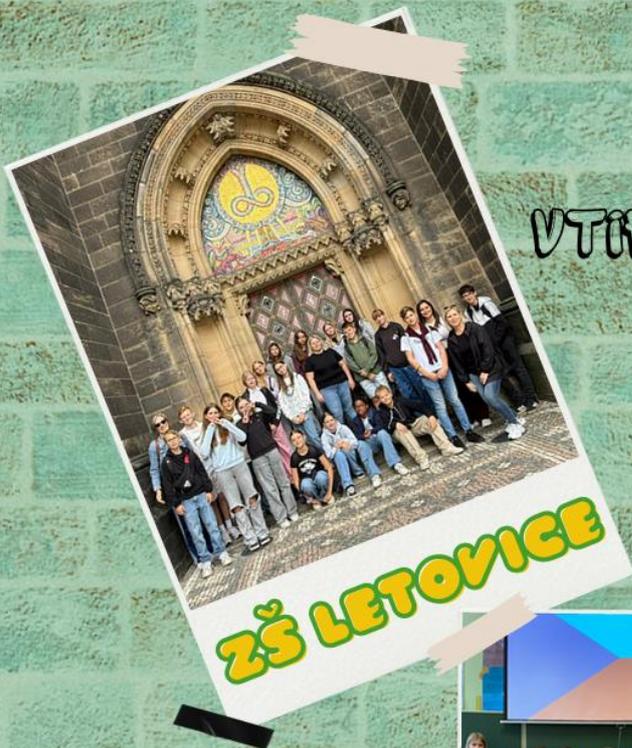
ŠKOLNÍ

ROZHOVOR

VÍŘEŤ

94

VLASTNÍ TVORBA

ZŠ LETOVICE

VTIPY

2025

DĚJE SE VE
ŠKOLE

TÉMA:
JIŽNÍ
AMERIKA

PODZIM

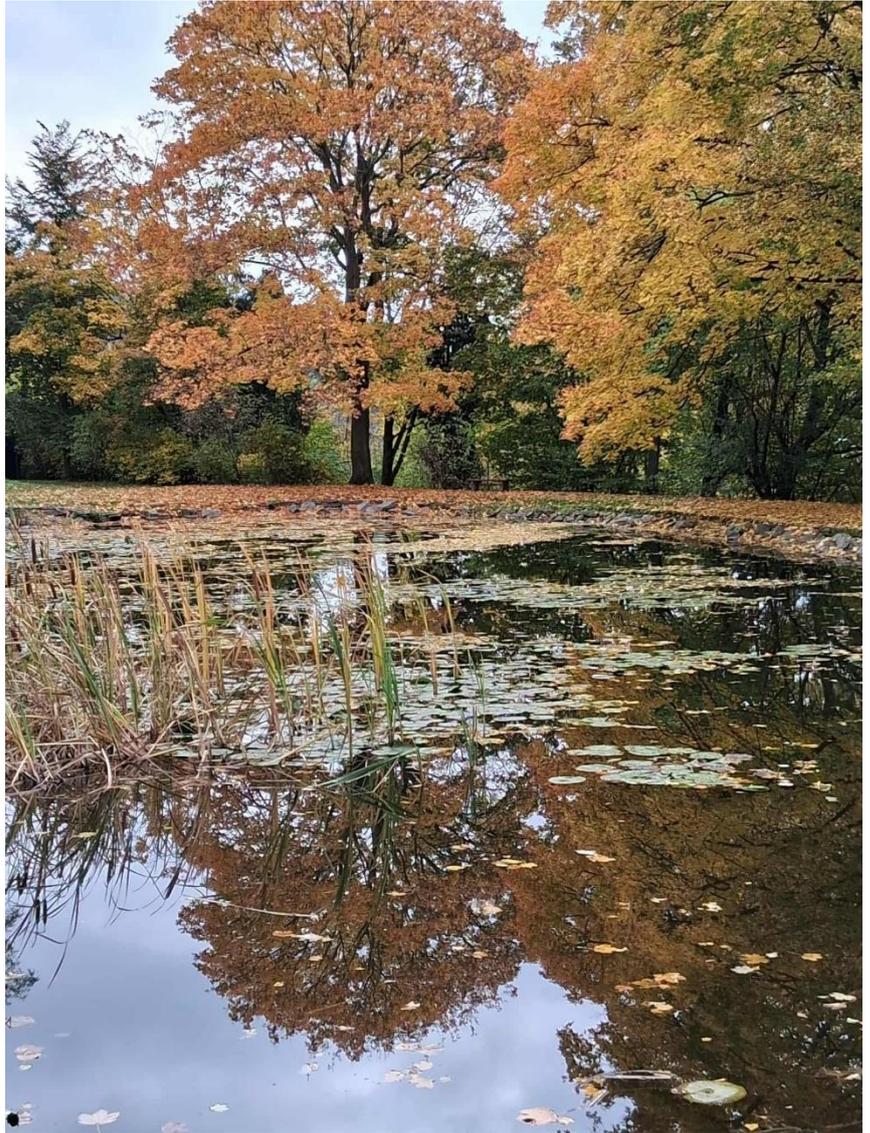
Sofie Štefánková, 3. B

Po ránu je mráz
a podzim je tu zas.
Venku je zima
a zas je tu rýma.

Ptáci nám do teplých krajů mizí,
zanedlouho už tu budou cizí.
Chodíme do lesa na houby,
brambory dáme si do trouby.

Halloween se blíží,
nám oči se večer klíží.

Venku trháme šípky
a na polévku sušíme si hříbky.

Ahoj, tak se sešel rok s rokem, prázdniny jsou již jen v našich vzpomínkách. Náš školčas ale nezahálí a tady máte nové číslo. O čem se tentokráte dočtete? O tom, že jsme přivítali po roce přátele z Německa, o tom, že byly zase adaptáky, o tom, co děláme zajímavého, o tom, jak to vypadá v Jižní Americe, o tom, jaké to je, když se sejde na jednom místě spousta hornistů, a o mnohém dalším... Pěkné počteníčko ...

Fotografie redakce – zámecký park

Co se děje ve škole

Tak jako každý školní rok jsme začali adaptačními kurzy šestáků a pak už se školní rok rozjel ...

ADAPTÁK VÍSKY 5. září 2025

Na adaptáku se mi moc líbilo. Dělalí jsme tam například erby, psali dopisy do deváté třídy, pravidla chování 6. A, venkovní aktivity, pavučiny, jména z těl a nejvíce mě bavilo, když jsme se rozdělili na 2 skupiny a ty 2 skupiny se vystřídaly ve volném čase venku.

Šimon Pravec, 6. A

Adaptační kurz 6. B - 4. 9. 2025 Ohrada Vísky

Nejzajímavější aktivita:

pavoučí síť (stáli jsme v kruhu a házeli jsme si klubíčko a potom paní učitelka hodila na pavučinu balon a nesměl propadnout, chtělo to dobrou strategii)

psaní dopisu budoucímu „já“

oběd (moje chuťové buňky byly zasyceny dobrým řízkem)

erb

Co zajímavého jsi zjistil o spolužácích:

- někteří hrají Roblox
- L. chce být režisérkou, píše knížku
- někteří kluci se zajímají o 2. světovou válku, mají rádi vojenskou techniku
- V. je závislý na jogurtech
- přezdívky – např. Celer, Člověk ...

Adaptační kurz třídy 6.C

Dne 8. září přijeli žáci třídy 6.C na adaptační kurz do Agrocentra Ohrada ve Vískách. Den začal tak,, že jsme se seznámili a hráli různé hry. Poté jsme se rozdělili na dvě skupiny. Jedna zůstala uvnitř a psala dopis sami sobě do deváté třídy a druhá šla ven a hrála hry. Poté jsme šli na oběd, který byl moc dobrý. Po obědě se skupiny vyměnily. Po skončení jsme se vyfotili a jeli domů. Bylo to skvělé.

Miloslav Medek

V pondělí 8.9. byla 6.C na adaptačním kurzu v Agrocentru Vísky. Dorazili autobusem a začali seznamováním a děláním cedulek. Poté se hrály různé hry, jako: „na mojí pravé straně“ a na detektivy. Pak se rozdělili na týmy s tím, že jeden tým byl venku a hrál, co chtěl, a druhý tým psal dopis do 9. třídy. Poté byl oběd a týmy se rozdělily. 6.C potom jela autobusem domů. Všem se to moc líbilo, protože bylo hezké počasí.

Barbora Vránová

Dne 8. září jela 6.C na adaptační kurz do Vísek. Doprovázela je třídní paní učitelka Pavla Širůčková spolu s asistentkou Kateřinou Grénarovou. Žáci hráli seznamovací hry a poté šli ven a i tam hráli různé hry. Měli i volnou zábavu a psaní dopisů sami sobě do 9. třídy. Potom následoval skvělý oběd – řízek. Adaptační kurz hodnotím 9/10.

Lucie Liková

Dne 8.9. jela třída 6.C do Agrocentra Ohrada ve Vískách, kde měla adaptační kurz. Jela s námi paní učitelka Pavla Širůčková, paní asistentka Kateřina Grénarová a školní psychologka Eva Hejlová. Hráli jsme různé hry, např. vybíjenou, fotbal, dopisy a seznamovačky. Moc se mi to líbilo.

Viktorie Hniličková

V pondělí 8.9. byla 6.C na adaptačním kurzu v Agrocentru Ohrada ve Vískách. Přijeli jsme na místo, usadili jsme se a začali se představovat. Hry pořádaly paní psychologka Eva Hejlová, paní učitelka třídní Pavla Širůčková, paní asistentka Kateřina Grénarová a výchovná poradkyně Blanka Havelková. Měly moc hezké hry. Potom následoval výborný oběd – řízek a brambory. Nejvíce se mi líbilo „po mé pravé ruce je místo...“. Tomuhle dávám 20/10. Bylo to super.

Nikola Pospíšilová

Pobyt žáků z Kirchlintellnu v Letovicích

Letos k nám do Letovic opět přijeli naši kamarádi z Německa, se kterými jsme absolvovali spoustu úžasných a ojedinělých zážitků.

Středa - 17. 9. – cesta vlakem českých žáků do Prahy, seznámení s německými partnery, ubytování a seznamovací hry

Čtvrtek - 18. 9. – jízda metrem, návštěva nejvýznamnějších památek Prahy, jako např. Karlův most, Pražský hrad, Staroměstský orloj, a nákupy v obchodním centru Paládium

Pátek – 19. 9. – v odpoledních hodinách návrat do Letovic, ubytování v rodinách a odpočinek

Sobota 20. 9. Neděle 21.9. - volný program v rodinách

Pondělí 22. 9. – pobyt ve škole: první hodina ve vyučování, společný program a potom aktivity na poznávání města Letovic, zbytek dne volný

Úterý 23. 9. – cesta autobusem do Moravského Krasu, pak jízda turistickým vláčkem k Punkevním jeskyním, kde jsme měli prohlídku a pak plavbu lodičkami po zaplavené části jeskyně, návštěva Macochy a rozchod

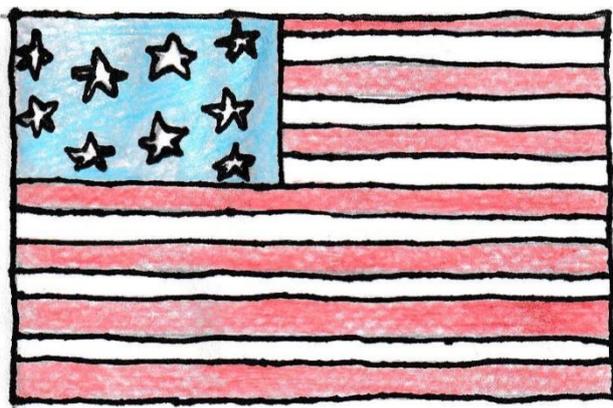
Středa 24. 9. – cesta autobusem do Boskovic, kde jsme měli knihařský workshop, seznámení s řemeslem, historie a pak jsme si vyzkoušeli samotné řemeslo

Čtvrtek 25. 9. – pobyt ve škole: první hodina ve vyučování, další hodiny výroba plakátů na výměnný pobyt v Německu

Pátek 26. 9. – rozloučení a odjezd německých kamarádů domů

Za všechny zúčastněné chci škole a všem, kteří mají na projektu podíl, poděkovat za krásné vzpomínky a nové přátele Robin Bažant 8. B

Návštěva z Ameriky

Dne 16. 9. přijeli do naší školy rodičí Američané - Chada a Caleb. Dorazili za námi z města jménem Minnesota. Zúčastnili se hodiny anglického jazyka s 6. třídami. V hodině jsme hráli různé anglické hry. Všem se toto zpestření výuky líbilo.

Lucie Liková 6. C

Žáci ZŠ Letovice putovali vesmírem

V přírodovědě se žáci pátých tříd učí o vesmíru. Cílem je seznámit děti s existencí tohoto nekonečného prostoru, jehož nepatrnou součástí je naše planeta Země. Abychom s tímto tématem nezůstali jen ve školních lavicích, zorganizovali jsme pro žáky 5. B dvě aktivity, které by jim pomohly vesmír přiblížit.

Tou první byla návštěva městské knihovny v Letovicích, druhou exkurze s výukovým programem Putování Sluneční soustavou ve Hvězdárně a planetáriu v Brně. Ukázalo se, že to byla skvělá volba. Děti byly spokojené a obě návštěvy se jim velmi líbily.

V knihovně si knihovnice paní Páralová připravila na téma vesmír zajímavou besedu. Přivítala nás povídáním a krátkým filmem o Sluneční soustavě a jejích planetách. Dozvěděli jsme se další zajímavé informace, kterými jsme si doplnili poznatky z hodin přírodovědy.

Následoval vědomostní kvíz a prohlídka knih s astronomickou tematikou. Na závěr děti čekala zábavná soutěž. Úkolem bylo připravit se na návštěvu planety Uran, nejchladnější planety Sluneční soustavy. Soutěžící měli připraveno větší množství oblečení, které si měli v časovém limitu obléct. Vítězem se stal ten, kdo na sebe dokázal navléknout nejvíce vrstev. Smích a veselá nálada byly správným zakončením této návštěvy knihovny.

První říjnový den jsme pak odjeli i s ostatními páťáky, kteří se k nám připojili, kousek dál, do Hvězdárny a planetária v Brně. Toto místo, oslavující nekonečnost vesmíru, nás ohromilo. Chvillemi jsme si připadali, že se vznášíme a jsme jeho

součástí daleko od Země. Cestovali jsme vesmírem, pozorovali souhvězdí, proletěli Mléčnou dráhou, přibrzdili ve Sluneční soustavě, toulali se po jednotlivých planetách. Nakonec jsme se ale museli vrátit na Zemi do planetária a do Letovic.

I přesto, že máme po těchto krásných výletech spíš více otázek než odpovědí, nevadí nám to. Je to dobrý základ pro snahu o další poznávání.

Yveta Skácelová, Marcela Reischmidová

Starosta Letovic odhalil třetákům svá tajemství

Ve středu 1. října 2025 zahájily děti ze 3. A projekt „O Letovicích jinak aneb reportérem na zkoušku“ návštěvou starosty Letovic. Reportérky si vyzkoušely tuto práci zrovna zobrazenou a na kameru. Otázky směřovaly na vážná témata, zda by chtěl být pan starosta prezidentem, jaké je to být starostou města a proč vůbec chtěl být starostou města, zda jej tato práce baví, co ho v poslední době

rozesmálo a naopak, co ho v poslední době naštválo. Ještě víc však děti zajímalo, zda byl jako kluk zlobivý, hyperaktivní a jak se učil, jaké má rád hry, jaké mu chutná jídlo. Otázky na tělo mířily na to, zda může dostat poznámku, za co někdy poznámku dostal a zda někdy porušil nějaké pravidlo.

Jako jediní tak můžeme čtenáře informovat o tom, že prezidentská funkce pana starostu netáhne a že k tomu stát se starostou ho vedla touha změnit město k lepšímu. Jako kluk se dobře učil, sportoval a občas prostě taky zlobil. Poznámku dostal za to, že kouli vyrobenou z izolepy a papíru vykopl do těsné blízkosti učitelky. Má velmi kladný vztah k Včelce Máje a moc mu chutná kachna s knedlíkem a se zelím. Velmi zručný je i v kuchyni, kde dokáže připravit vynikající bramborové placky. Dost překvapivým zjištěním pro nás bylo, že je jeho velkým koníčkem práce se dřevem a hra na kytaru. O karetních hrách raději pomlčíme.

Pokusili jsme se také předložit panu starostovi návrhy, co vylepšit v našem městě. Herna s trampolínami, bazénem, kuličkami a tobogánem nám sice neprošla, bourání školy také ne, ale už teď se těšíme na přístavbu na naší škole, díky které budeme mít víc místa pro naši tvůrčí práci.

Moc děkujeme za milé setkání i za to, že nám pan starosta Petr Novotný věnoval tolik svého času, nepokazil legraci, zadřepoval si s námi a dokonce i zatancoval, zahrál a zazpíval. K naprostému a nefalšovanému štěstí celé naší výpravy přispěly ponožky města Letovice, které nám do začátků školního roku připomněly, že nejdůležitější je hlavně klid a nohy v teple.

Jitka Čadová

Veletrh vzdělávání aneb „Tak kam?!“

Veletrh vzdělávání se uskutečnil 8. 10. 2025 ve městě Boskovice. Z naší školy se zúčastnily všechny 9. třídy v doprovodu 8 pedagogů. Odjezd na akci byl v 9:00 hod., kdy nás na parkovišti K + R vyzvedly dva autobusy. Do boskovické sokolovny jsme dorazili zhruba v 9:20, před vstupem do budovy nám uvádějící studenti řekli informace o tombole, do které jsme se mohli zapojit (a taky že zapojili ☺).

V sokolovně nám paní učitelky daly pokyny k organizaci akce a k hodinovému rozchodu v budově. V sokolovně v horním patře se nacházely firmy jako třeba ITAB, v přízemí jsme mohli navštívit stánky škol z Boskovic a z Blanska. Z Boskovic se prezentovaly například **Vyšší odborná škola a střední škola Boskovice** a **Střední pedagogická škola Boskovice**, z Blanska **Střední škola technická a gastronomická Blansko** a **Obchodní akademie a Střední zdravotnická škola Blansko**. V budově se nacházel také bufet s občerstvením.

A teď něco málo k tombole – bylo potřeba nasbírat čtyři razítka od firem a čtyři razítka od škol. Pak už jen uvést svoje jméno a příjmení, školu, třídu, telefonní číslo a čekat, jestli budeme mít štěstí!

Po hodině strávené v sokolovně naše třída 9. C společně s paními učitelkami vyrazila na školu André Citroëna, kde nás celým areálem provedli dva studenti. Představili nám studijní obory a ukázali posilovnu i plavecký bazén. Paráda! Poté jsme se vydali na Vyšší odbornou školu a střední školu Boskovice, informace o nabízených oborech nám poskytli pedagogové i dvě studentky, které se o naši třídu staraly.

Po prohlídce obou škol nás autobus dopravil zpátky do Letovic.

Tuto exkurzi jsme si všichni užili, i když někteří z nás pořád nemáme jasno, kam budou po základní škole naše kroky směřovat. I tak si ale myslíme, že alespoň jedna ze škol z Boskovic se na přihlášce u některých objeví.

I když každého z nás zajímají úplně jiné obory a každého z nás osudy zavedou kamkoliv, tak nám tato exkurze ukázala, jaké jsou v okolí Letovic možnosti.

Anna Teichmannová a Daniela Válková, 9. C

Oslava 28. října ve 4. B – narozeniny naší republiky

Na konci října se třída 4. B pustila do projektu, který byl věnovaný vzniku samostatného Československa.

Cílem bylo připomenout si význam 28. října 1918, kdy vznikl náš samostatný stát. Letos od této historické události uplynulo už 107 let!

Celý projekt jsme zahájili návštěvou městské knihovny, kde jsme se seznámili se základními informacemi o vzniku republiky.

Děti zde také vyhledávaly knihy a materiály k tématu, které pak využívaly při práci ve škole.

V následujících dnech se žáci rozdělili do skupin a s velkým nadšením vyhledávali zajímavosti o 28. říjnu, pracovali s klíčovými slovy, tvořili plakáty a sdíleli si navzájem získané informace. Nechyběla ani tvůrčí část, při které děti udělovaly vyznamenání svým spolužákům – například za spolupráci, nápaditost, ochotu

pomáhat nebo smysl pro humor.

Protože jsme slavili narozeniny naší republiky, rozhodli jsme se upéct i symbolický dort. Každý žák do něj zapíchnul svíčku a přidal své přání pro naši republiku – přála se třeba láska, mír, čistá příroda nebo hodní lidé.

Celý projekt probíhal v přátelské atmosféře. Děti pracovaly s radostí, nadšením a krásně spolupracovaly. Všichni jsme si díky tomu připomněli, jak důležité je znát historii naší země, a zároveň jsme si užili spoustu zábavy.

Naši republiku jsme tak oslavili opravdu se srdcem na pravém místě!

Daniela Kalhousová

Dušičky vs. Halloween v 4. B

31. října se naše třída pustila do zajímavého projektu „Dušičky vs. Halloween“, ve kterém jsme poznávali rozdíly i společné znaky mezi českým svátkem Památky zesnulých a zahraničním Halloweenem.

Nejprve jsme si povídali o významu Dušiček – proč je slavíme, jak se u nás tento svátek dodržuje a co pro nás znamená. Poté jsme porovnávali české tradice s těmi halloweenskými, které známe z filmů, pohádek nebo angličtiny. Učili jsme se, že každý národ má své zvyky, a že je důležité respektovat různé kultury i jejich projevy.

V hodině angličtiny jsme si rozšířili slovní zásobu o slova spojená s Halloweenem i Dušičkami. Zaspívali jsme si také písničku „Dušičky“ od Slávka Janouška, která nám připomněla, že i vážné téma může být podáno s lehkostí a porozuměním.

Poté se naše třída proměnila ve strašidelnou říši – děti si donesly kostýmy, vyzdobily třídu dýněmi, pavouky a svíčkami a na chvíli jsme se přenesli do halloweenské atmosféry. Na závěr jsme vše zhodnotili a každý z nás vyjádřil svůj názor, který svátek je mu bližší a proč.

Součástí projektu byla i návštěva místního hřbitova, kde jsme se učili, jak se chovat s úctou na tomto tichém místě. Zapálili jsme svíčky, položili drobné kamínky a andílky na hroby – jako symbol vzpomínky a respektu.

Projekt nám ukázal, že i když se Dušičky a Halloween slaví jinak, oba svátky v sobě nesou společné poselství – vzpomínku na ty, které máme rádi a kteří už nejsou m

Daniela Kalhousová

Halloween - tradice i zábava pro děti

Halloween je dávná a stále živá tradice. Do naší kultury se dostal nedávno a stal se její běžnou součástí. Doplnil „Dušičky“, které jsou hlavní vzpomínkou na naše zemřelé. Jsou duchovní a klidné.

Halloween vážnost tématu odlehčuje. Přináší motivy strašidel, masek, duchů a kostlivců. Nedílnou součástí je dlabání dýní a jiné tematické dekorace. Proto se stal zajímavým a přitažlivým pro děti.

Stejně jako v předchozích letech jsme ve škole uchopili hrou a radostnou stránku tohoto svátku. A tak v pátek 31.10. usedli do lavic v naší třídě 5. B i duchové, čarodějnice a čarodějové a další příšerky a strašidla. I připravené pomůcky, hry a pracovní listy byly plné pavouků, pavučin, duchů a strašidel.

Všichni si tuto nevšední

atmosféru užili. S elánem a zájmem plnili zadané úkoly až do chvíle posledního zvonění.

Yveta Skácelová
Mgr. Marcela Reitschmiedová

Cestujeme po světě

I v letošním školním roce jsme se rozhodli, že svým čtenářům přiblížíme vzdálené i blízké země a světadíly. Tentokrát jsme se vydali do Jižní Ameriky...

Zajímavá zvířata Jižní Ameriky

V Jižní Americe bychom našli tři podnebné pásy, a to: tropický, subtropický a mírný. Nejen díky tomu zde žije opravdu velké množství druhů zvířat. Některých zcela jiných než u nás v České republice.

Bazilišek zelený

Teď nemyslíme mytickou bytost, ale jihoamerického ještěra, který se vykytuje u břehů potoků a jezer. Dorůstá až 80cm, ale dvě třetiny z toho tvoří ocas. Jeho potravu tvoří plody, hmyz i malí obratlovci. Bazilišci dokonce umí na krátkou vzdálenost běhat po vodě.

Kosman běločelý

Patří mezi tzv. drápkaté opice, což znamená, že má na prstech drápky a na palci zadní končetiny plochý nehet. Dožívají se okolo deseti let. Žijí v malých rodinných skupinách se samcem, samicí a nedospělými mláďaty. Zajímavostí je, že i samec se staršími sourozenci pomáhají s výchovou mladých.

Jiné zajímavosti:

- Srst **lamy vikuně** poskytuje nejjemnější vlákno ze všech savců.
- **Vlk hřivnatý** je největší psovitá šelma Jižní Ameriky. Je to všežravec.
- **Nosály červené** pravidelně chovali v zajetí už i Indiáni.
- **Mara stepní** dokáže vyvinout rychlost více než 50 km/h.
- Malá kočkovitá šelma **ocelot dlouhoocasý** neboli **margay** dokáže slézat ze stromů hlavou dolů.

mara stepní (mládě s dospělým jedincem)

nosál červený

Marie Bubeníková, 7.B zdroj: internet fotky: wikipedia

PLEMENA PSŮ JIŽNÍ AMERIKY

Je zajímavé, že celkově z USA jsou spousty ras psů. Ale aby bylo jednoznačně napsané, jestli pocházejí ze Severní nebo Jižní Ameriky? To už je složitější. Proto jsem zde vybírala jen ta plemena, u kterých je hned poznat, kde byly vyšlechtěny. Samozřejmě tu ale nemám všechny (např. plemeno brazilský teriér nebo uruguayský cimarron zde nezmiňuji).

- **Peruánský naháč**

Jak už nám název napovídá, peruánští naháči nemají srst, popř. jen trochu chlupů na hlavě, či na ocase. Také proto je toto plemeno vhodné pro alergiky.

Toto plemeno má 3 velikostní rázy.

Originální název: Perro Sin Pelo del Perú

Výška: podle velikosti 25 - 65cm

Hmotnost: podle velikosti 4 - 25kg

Zajímavost: Naháči jsou citliví na chlad i na teplo.

- **Argentinská doga**

Tato rasa je vhodná pro zkušené chovatele. Ze začátku byla využívána hlavně při lovu, teď u policie nebo armády.

Originální název: Dogo Argentino

Výška: 60 - 68cm

Hmotnost: okolo 40 - 60kg

Zajímavost: V některých zemích je chov tohoto plemene zakázán, nebo je možné psa chovat pouze po získání povolení.

- **Brazilská fila**

Fily byly využívány při lovu a také ke hlídání. Toto plemeno je také hodné a tolerantní. Dožívá se 9 – 11let.

Originální název: Fila Brasileiro

Výška: 60 - 75cm

Hmotnost: okolo 40 - 50kg

Zajímavost: Hlava brazilské fily při pohledu shora připomíná lichoběžník.

Machu Picchu

Machu Picchu je ikona incké civilizace, starověké město ukryté vysoko v peruánských Andách. Tato architektonická památka z 15. století byla znovuobjevená v roce 1911 Hiramem Binghamem. Díky svému mistrovskému zpracování kamene a dokonalému splynutí s krajinou je zapsána na seznamu UNESCO a patří mezi sedm nových divů světa, a představuje tak zásadní svědectví o vyspělosti incké říše.

Machu Picchu bylo ale v roce 1572 záhadně opuštěno... A z jakých důvodů? Co tohle staré incké město vlastně skrývá?

Jak již bylo řečeno, město bylo opuštěno v roce 1572. Touto dobou Španělé kolonizovali Jižní Ameriku. Je však možné, že většina obyvatel zemřela na neštovice dřívě, než do této oblasti přišli španělští dobyvatelé. Zdá se, že Španělé věděli o místě zvaném Piccho, přestože nejsou žádné záznamy, že

by Španělé navštívili toto vzdálené město. Dobyvatelé ničili obětní kameny v jiných

oblastech, ale na Machu Picchu zůstaly nedotčené, což nasvědčuje, že město Španělé nikdy nenavštívili. Pořád není jisté, jestli bylo Machu Picchu někdy opuštěno, když bylo v roce 1911 objeveno, žily na místě tři rodiny rolníků.

A k jakým účelům bylo Machu Picchu vlastně vybudováno?

Dodnes není přesně známo, jaký byl původní účel tohoto místa. Někteří vědci se domnívají, že sloužilo jako královské sídlo, zatímco jiní věří, že se jednalo o náboženské centrum nebo astronomickou stanici.

Momentálně na místě a v okolí pracují týmy vědců a archeologů, kteří nám odhalují další zajímavosti.

Anežka Holková 8. C, zdroj internet, obrázky wikipedie

Anička Liková 3. A

BRAZILIE

BRAZILSKÁ VLAJKA

BRAZILIE - Největší země Jižní

AMERIKY, Fascinující stát známý pro svou rozmanitou kulturu, ohromující přírodní krásy živý životní styl

ZVÍŘATA - Tři typická zvířata Brazílie jsou:

JAGUÁR
MRAVENEČNÍK VELKÝ
KAPYBARA

JIDLA - FEIJORDA - guláš z černých fazolí a masa
MOQUECA - rybi a krevetový guláš

TRADICE - BRAZILSKÝ KARNEVAL - každoroční festival, který se koná před postní dobou. Jde o obrovskou oslavu plnou hudby, tance a kostýmů

RIO DE JANEIRO - město proslulé plážemi, ikonickou sochou KRÝSTA SPASITELE. RIO DE JANEIRO je také známé svým dechberoucím karnevalem.

ZAJÍMAVOSTI Brazílie je největším světovým producentem kávy.

Nela Burešová, 7. A

Venezuelský bolívar

Svoje jméno nese po hrdinovi a bojovníkovi za nezávislost na Španělsku Simónu Bolívarovi.

Venezuelské bolívary jsou zajímavé tím, že mají dvě různé bankovky, ale hodnota je stejná.

Bankovy vydávané od roku 2008 měly hodnoty: 2, 5, 10, 20, 50, 100, 200, 500 bolívarů.

Od roku 2019 byla sada bankovek rozšířena o další v hodnotách: 10'000, 20'000, 50'000 bolívarů.

Od roku 2021 existují i bankovky v hodnotách: 200 tisíc, 500 tisíc a milión bolívarů.

info: internet, foto: vlastní
Damián Bažant, 6.B

ZDROJ: cs.wikipedia.org, vlastní text

Anička Liková 3. A ilustrace

Zajímavé kmeny jižní Ameriky-Aztékové, Inkové, Mayové

Dávno před tím, než do Ameriky připluli Evropané, žili tam velké a zajímavé komunity- Aztékové, Inkové a Mayové. Každý z nich měl vlastní tradice, bohy i vlastní způsob života.

Aztékové žili v dnešním Mexiku a postavili město Tenochtitlán, které stálo uprostřed jezera. Byli výborní bojovníci a uměli pěstovat kukuřici, fazole i kakao. Měli hodně bohů a často pořádali slavnosti, aby si je udobřili.

Inkové žili vysoko v horách Andách. Jejich hlavní město se jmenovalo Cuzco a postavili i slavné Machu Picchu. Uměli stavět cesty přes hory a pěstovali brambory i kukuřici na terasách vytesaných do svahů.

Mayové byli zase skvělí v matematice a hvězdářství. Měli přesný kalendář a stavěli velké kamenné pyramidy, například v městě Chichén Itzán.

Tyto civilizace sice zmizely po příchodu Španělů, ale jejich památky nám dodnes ukazují, jak chytří a šikovní byli lidé, kteří tam žili dávno před námi.

Robin Bažant 8. B. zdroj internet, obrázek wikipedie

ŽIRAF
ŽRALOK
RAK
KAPR
MOL
SELE
OPICE
RACEK
LVICE
LEV
EMU
CEJN
KOČKA
PES

Z	I	R	A	F	A	S
R	A	K	A	P	R	M
A	L	L	O	C	O	O
L	E	V	N	Č	E	L
O	P	I	C	E	K	K
K	E	C	E	J	N	A
I	S	E	L	E	M	U

————— DOKÁŽÍ VYCÍTIT VODU
NA NĚKOLIK KILOMETRŮ

LIKOVÁ
LUCIE

Vlastní tvorba

Jak vznikla zubní protéza

Nedaleko Moravského krasu žila, byla rodinka pralidí. Bylo jich celkem pět: táta Řezák, máma Stolička, jejich dva synové Tesák a Špičák a ještě jejich děda Bezzub.

Byli zařízeni jako řádní pralidé ... Ale hlavně jako řádní pralidé nedodržovali hygienu!!! Nemyli se, nečesali se a především nečistili si zuby !!!

Nejvíce na to doplatil děda Bezzub. On se jednoho dne zakusoval do šťavnaté hovězí kotlety a co se nestalo. „Aú,“ zakřičel děda, „ ta kočleťa je tvrdá jako šutrák, fuj !!!“

A tak děda Bezzub ztratil svůj poslední zub. Odteď to s ním bylo k nevydržení! Nic nemohl pokousat, tak dostával tekutou stravu. Ta mu moc nelezla.

Asi za dva dny vyrazil se Špičákem a Tesákem na ryby. Chytli štiku. Bezzub si všiml, jaké má krásné bílé a lesklé zuby. Děda dostal přímo geniální nápad! Co kdyby si je, až štiku zabije, vyzkoušel! Rybí čelist oplách, vyčistil, vydrhnu, vyleštil, vydezinfikoval a navoněl. Když si ji vyzkoušel, vypadla mu z pusy. Byla mu malá!

Vyskoušel si čelist tuří, byla mu velká. Prasečí byla moc úzká. Vlčí se mu nelíbila. Přišla na řadu čelist šavlozubého tygra. Ta mu padla dokonale! Svůj vynález si nechal patentovat. A tak vznikla první zubní protéza.

Anežka Holková 8.C, ilustrace vytvořena AI

S jednou slabikou po stopách Jana Wericha

V hodině literární výchovy jsme se věnovali Janu Werichovi, známému nejen svým humorem, ale i hravostí s jazykem. Četli jsme jeho úspornou pohádku napsanou jen z jednoslabičných slov – a inspirovalo nás to natolik, že jsme si to sami vyzkoušeli. Nebylo to vůbec snadné, ale o to víc zábavné! Naše pokusy ukázaly, že i s málem slov se dá říct hodně. Posuďte sami.

Co hrob to květ

Smrt kam jde to hrob, co hrob to květ, co květ to smrt, však květ i plod jest. Ale na co jest brek či vztek či hněv, když čas šel dál, vždyť květ dal plod a plod zas klid. Však když zrak tvůj tmu zří, ty jsi jak mrak, čas a smrt, brát jak brát, když květ jde v hrob - vždy čas je pán.

Lukáš Dokonal, 9. B

Strýc

Já šel, až jsem byl tam, kde žil můj strýc. Strýc byl stár, on měl i pleš. Dřív byl mlád a zdráv. „Kde je ten čas, kdy měl jsem hlas i vlas?“ řek vždy strýc, když byl jsem u něj blíž. On žil přes les, až tam, kde dub stál. Tam měl svůj dům, stůl, chléb i sůl. Dřív žil sám, teď měl psa. Ten pes vždy vyl, když les ztich. Tam žil můj strýc, přes les se svým psem.

Veronika Leinveberová, 9. B

Hlad

Tu noc, tu pán, tu hlad. Když hlad, tak chuť. Tak pán jed, až se lek: „Co to?“ Kuk sem, kuk tam, tu nic. Pak bum, bác a plác. Hned tu stál duch. To pán se bál a duch se smál. Když tam stál duch i pán, pán se ptá: „Kde ses tu vzal?“ To duch zas buch, buch, že hlad má jak vlk. Tak pán mu řek, že dá mu chléb. Duch to hned sněd. Dík mu řek. Buch, bác, plác a duch byl pryč. Pak pán šel spát, leh a sen se mu zdál.

Lucie Pokorná, 9. B

Čas

Kluk šel a šel, čas však ne. Čas stál a kluk šel dál. Teď kluk si stoup, kuk na čas a pak řek: „Čas je pryč, je fuč?“ Jen já jsem tu, čas ne. Tak šel dál a řek: „To je sen, či co?“ Šel a šel, tma s ním a hle, duch je zde! Řek: „Jen dál jdi a jdi...“ A tak kluk šel a šel a hle, zvuk, prásk! On na zem bác. „Sen to byl!“ řek a vše je hned pryč. Kuk sem, kuk tam a hle - šest piv zde i tam. Kluk řek: „To byl zlý sen, to je z těch piv!“ A už ne kuk na šest piv, teď kluk ví, že šest piv je moc.

Šimon Šindelář, 9. B

Kluk, pán a meč

Kluk kop, kop hrob a tu cink. Kluk se kouk a hle - meč! Meč jak kyj, že obr by se lek. Tu pán jde kol a ptá se: „Co je to za meč?“ Kluk šup pryč a s ním i meč. Pán: „Co to s ním je, že kluk je pryč a meč je fuč?“ Jen hrob tu je.

Tadeáš Veselý, 9. C, obrázky vytvořeny AI

Haškův přírodopis podle osmáků

Po vzoru Jaroslava Haška žáci 8. C a 8. D popsali zajímavá zvířata (Hašek byl za tuto svoji činnost vyhozen z redakce, osmáci za ni dostali jedničky 😊)

Ananasový had

z ananasu místo z vejce.

Ananasový had je pestře zbarvené zvíře. Hlavu má had ve tvaru ananasu. Jeho tělo je místo šupin pokryto hrbatými malými kousky, které připomínají ananas. Jeho tělo se na slunci leskne zlatě, ve stínu je však zelený. Tento had dorůstá do délky až 15 metrů. Žije pouze v souvislých džunglích. Živí se převážně tropickým ovocem, hlavně mangem a banány. Ananasový had není nebezpečný. Místo jedu má v pstech šťávkové žlázy, ze kterých místo jedu stříká sladkou ananasovou šťávu. Za život má jedno mládě, které se líhne

Dominik Češka 8. C

Taurocarpius

STRUČNÝ POPIS

= Tento roztomilý tvoreček se na venek podobá praseti širokému s delší srstí, má zažívací ústrojí jako krava a rozmnožuje se jako kopr. (ve vodě)

ŽIVOTNOST

= Dožívá se cca 40ti let ale nejstarší dochovaný jedinec nedávno oslavil 93 let (tímto zasíláme přání dobrého zdraví, štěstí a spokojenosti)

POTRAVA

= Převážně masožravec ale nepohrdne ani ovesnou kaší, když má hlad tak sežere prakticky všechno.

VYŠKYT

= Rusko (konkrétně Sibir ale jeden jedinec byl nalezen i nedaleko Moskvy)

VÁHA + VÝŠKA

= Výška metr do váha 128 kg, takto měří a váží ve 30ti letech.

HISTORIE

První zmínka pochází už z 17. století, v tu dobu se jich lidé dost bali, od 19. století byli loveni pro maso, ve 20tém století byl vydán zákon na jejich ochranu. (1954)

Velmi ohrožený!

(HODNĚ VELKOU ČÁST ŽIVOTA TRÁVÍ VE VODĚ /BAŽINÁCH)

Anežka Holková 8. C

Liška trojocasá

(Tria Haliaeetus Uulpes)

Žije v Austrálii v lesích a stepích. Mají jedové žlázy na konci ocasů, které má tři. Liška trojocasá jinak vypadá normálně jako liška obecná, jen samci mají roh na čele. Velikost je 50 až 70 cm a váha 10 až

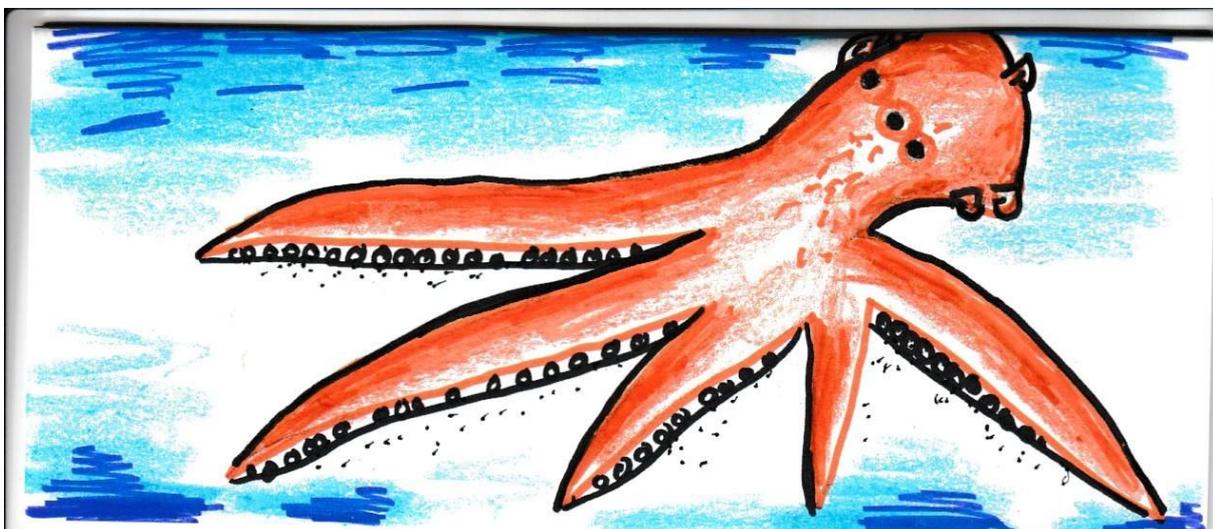
15 kilogramů. Rodí živá mláďata, ta jsou jen 10 až 15 cm velká a váží jen 1 kg. Mláďata nemají ocasy 3, ale jen jeden a bez jedové žlázy. Ty dorůstají až ve věku 10 let. Průměrně se dožívá 30 až 35 let. Žijí ve smečkách – 15 až 20 členů. Smečky mezi sebou bojují. Jejich potravou jsou myši, hmyz a malí obratlovci. V nebezpečí nastaví ocasy a tím děsí nepřítel.

Jan

Páteček 8. C

Chobotnice zrzavá

Chobotnice zrzavá byla objevena roku 2019 v Antarktidě zmizelými lidmi. Žije pod zamrzlou vodou. Lidé stále nechápou, že je život pod zamrzlou vodou možný. Jak z jejího názvu vyplývá, má krásně zrzavé zbarvení. Je 7 metrů dlouhá. Má 3 oči a 5 uší. Díky těmto zvláštnostem se dobře orientuje v temnotě. Vědci se domnívají, že její krev obsahuje zvláštní látku, která zabraňuje jejím buňkám zamrznout. Jiní věří, že tento dvor by mohl být klíčem k pochopení života v podobných

podmínkách na jiných planetách. Chobotnice zrzavá zůstává jedním z nezáhadnějších tvorů moderní doby. Anna Aloisie Kratochvílová 8. D

Drbna velká

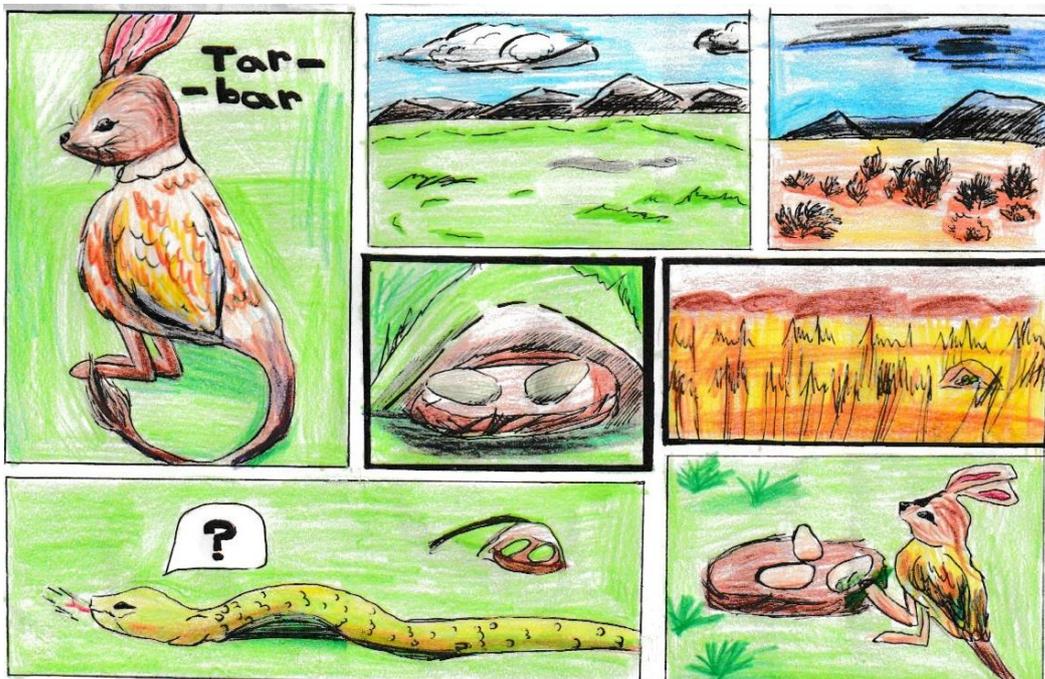

Drbna velká vypadá jako mix činčily a myši. Tělo jí pokrývá světle šedofialová srst.

Vyskytuje se v Asii, ovšem někdy procestuje celým světem, a to hlavně když má hlad. Živí se, jak vyplývá z názvu, dry. Čím víc drbů uslyší, tím víc vyroste. Nejvíce může dorůst 35 cm. Ovšem čím větší chuť má na drby, tím víc se zmenšuje. Drbna velká se velmi doporučuje za domácího mazlíčka, protože je velmi přátelská. Jediné, co potřebuje, je každý týden si jít pořádně zadržat s přáteli. Magdaléna Řehořová 8. D

Tar – bar stepní (zkráceno)

Tar – bar stepní je charakteristická kombinací dvou zvířat v těle, respektive různé části těla do jedné postavy. Tar- bar se vyskytuje především v teplých místech, ve stepích a polopouštích. Jsou velmi citliví na počasí a teplotu, ve velkém vedru

začnou pelichat a línat. Živí se drobným hmyzem, ale většinou zobají zrní a trhají trávu. Charakteristický popis je – délka bez ocasu 5-7 cm, dožívají se 50 let. Veronika Melnyk 8. C

Ten dělá to a ten zas tohle

Rozhovor s paní učitelkou MgA Kateřinou Šafránkovou, učitelkou ZUŠ Letovice

Dobrý den paní učitelko. Doslechla jsem se, že jste jezdila s mnoha orchestry a skladateli jako je např Moricone. Jak se vám s nimi hrálo?

Jaké školy jste musela vystudovat?

Vystudovala jsem nejdříve ZŠ ve Svitávce, pak jsem se posunula na Konzervatoř do Brna, kde jsem dokončila absolutorium a pokračovala jsem studiem na JAMU v Brně.

A u koho jste studovala? Byli to dobří profesoři?

Konzervatoř i JAMU jsem studovala u pana profesora Jindřicha Petráše a na JAMU mi dělala odbornou asistentku paní Zuzana Rzounková. Pan Petráš byl pro mě tím nejlepším profesorem s otcovským přístupem a s přirozenou autoritou. Mám ho opravdu moc ráda a dodnes jsme v kontaktu.

S jakými orchestry jste hrála?

Co se orchestrů týče, moje první zkušenost s orchestrem, když nepočítám VDO Letovice, byl orchestr MBS (Mladí brněnští symfonikové), s kterým jsem absolvovala řadu koncertů a výjezdů do zahraničí. Dále pak samozřejmě školní orchestry a co se pracovních příležitostí týče, pak to byly pražské orchestry FOK, BSOP, ČNSO a Bon Art Pops Orchestra.

A kam jste se všude dostala? To jste musela objet celý svět ne?

Celý svět jsem bohužel neprocestovala, i když bych ráda, cestování miluji. S orchestrem jsem ale absolvovala turné po Francii, dále jsem pak navštívila Švýcarsko, Německo, Lucembursko, Itálii, Polsko, Slovensko, Norsko, Dánsko a nabídku na koncerty jsem tehdy dostala i do Emiráů, tyto koncerty se nakonec nekonaly.

S kým se vám hrálo nejlépe?

Nejlépe se mi hrálo s ČNSO (Český národní symfonický orchestr). Hrají tam velcí profesionálové, líbí se mi jejich programy a také jako jediný orchestr spolupracují s obrovskými jmény. A z ryze praktického hlediska to byl můj první velký výdělek v životě:).

A jaký je váš největší zážitek?

Úžasných zážitků mám spoustu, ten největší byl bezesporu turné s Enniem Morriconem po Francii, Německu a Lucembursku po těch největších arénách. Vzpomínám si na úplně plnou O2 arénu v Hamburku, kde nám aplaudovali diváci ve stoje a já nemohla zastavit pocit obrovského vděku za to, že to mohu prožívat. Dirigoval nás sám Morricone a vždy když jsem začali hrát melodii z filmu Tenkrát na Západě, měla jsem slzy v očích.

Jaká je vaše oblíbená vzpomínka?

Další obrovský zážitek a krásná vzpomínka bylo rockové turné s BSOP a osobní setkání s Danem McCaffertym z Nazareth a Joeym Tempestem z Europe. Na tomto turné byla neuvěřitelná energie, všichni jsme měli rockový outfit, plály ohně, tancovali jsme s nástroji a jakmile zazněl slavný hit kapely Europe Final Countdown, v podání Tempesta, aréna i my byli v euforii.

A jaká ta nejhorší?

Nejhorší zážitek byl, když jsme letěli z Dánska, kde jsme hráli Vánoční koncert Láska Nebeská, a měli jsme přestup v Amsterdamu. Bylo tehdy špatné počasí a už v Dánsku jsme měli zpoždění letu. Můj tehdejší přítel, teď už manžel, mě jel vyzvednout do Prahy na letiště, protože bylo jen pár dnů před Vánoci. Jenže při příletu do Amsterdamu už nebylo vidět na krok a nám tehdy řekli, že se nejspíš domů dostaneme nejdřív za 24 hodin. To už jsem ale věděla, že můj muž právě přijel do Prahy a bude na mě čekat. Já se tehdy rozbředla, protože jsem si nedovedla představit, že můj milovaný pojedje domů beze mě a já se nevrátím na Vánoce. Nakonec se nás pár vlezlo do malinkého letadla a my jsme asi po 15h zpoždění přiletěli do Prahy. Já byla šťastná, můj milovaný na mě celých těch 15 h čekal na letišti a mě už vlastně bylo úplně jedno, že mi nedoletělo zavazadlo :D.

Musela jste hodně cvičit?

Cvičení. To je těžká otázka. Cvičit jsem musela, měla jsem ale výhodu, že jsem nepotřebovala tolik, protože jsem to tak trochu doháněla talentem. Tudíž když byl čas a chuť, cvičila jsem 4-

5h denně, když se mi nechtělo, tak sem někdy necvičila vůbec :D. Pan profesor ale přesně poznal, jestli jsem cvičila nebo ne. Nejhorší to bylo na turné, když jsme přejížděli každý den na jiné místo a člověk žil jen v autobuse nebo na hotelu. To

jsem musela využívat hotelový pokoj a nátrubek či dusítko a alespoň lehce si udržovat nátisk.

Děkuji za rozhovor

Markéta Jílková 8.C, foto wiki

Co nás zajímá

Letní hornové kurzy Broumov

Milí čtenáři, byla jsem na hornovém letním kurzu v Broumově a napadlo mě, že bych mohla udělat s pár ochotnými lidmi rozhovor.

1. Co ses zde dozvěděl/a?

Vojta P. „Dozvěděl jsem se, že držím blbě nástroj a že mám špatný postoj.“

Maki „Dozvěděla jsem se, že mám rozšířit své rozehrávání a vylepšit své držení těla.“

Kamča „Všechno“

Marky J „Hodně zajímavých věcí.“

Klárka D. „Dozvěděla jsem se správné postavení nátrubku.“

Honza „Co všechno ještě neumím :)“

Agi „Že musím zapracovat na nasazení tónu.“

Bety „Zejména jsem se dozvěděla zajímavé věci o dechu a o poloze jazyka v puse při nádechu a výdechu. Různé tipy a triky při hraní od Jezierskiho jak cvičit mojí skladby a tak.

2. Za jakým cílem jsi sem jel/a?

Vojta P. „Cílem bylo si jet odpočinout od stresu doma a zároveň se zlepšit ve hraní na hornu. Hlavně jsem se ale chtěl potkat a popít si s kamarády a užít si jejich společnost.

(Malá vsuvka já osobně doufám, že za těch pět let můžu popíjet s vámi)

Vojta „Horna“

Klára „Kamča a Zuzka.“

Klárka D. „Udržovat kontakty a dostat zpětnou vazbu na mé hraní.“

Honza „Chtěl jsem se setkat s lektory“

Agi „Abych se zlepšila a viděla, jak hrají ostatní.“

Bety „Jezdím do Broumova většinou s cílem nasbírat nové zkušenosti se zejména se zahraničními lektory ale i jinými a dozvědět se od nich něco nového jak správně cvičit skladby, a taky protože se těším na ty lidi.

3. Tvé hodnocení kurzu?

Vojta P. „ 9,5/10. Vadilo mi, že se táborák kvůli benediktýnům musel přesouvat. Jinak kurzy úžasné jako vždycky.“

Honza V. „Naprostě výborné. Co se týče celého týdne, organizace a atmosféry kurzů, je to jedinečná příležitost pro hornisty všech úrovní se setkat a improvizovat.“

Klára „10/10“

Marky „∞/10 Je tu strašně perfektní kolektiv. Všichni se k sobě chovají hezky. Mám tam pocit, jako kdybych byla v nebi. Nikdo se tam s nikým nehádá, nikdo tam s nikým nesoupeří, např. kdo něco zahraje lépe, A přijde mi, že jsme tam všichni na jedné lodi.

Klárka D. „Jsou super jinak bych tam nejezdila už 5 rokem.“

Honza „10/10, určitě jedu za rok znovu“

Agi „Moc se mi na kurzech líbilo, takže dobré hodnocení.“

Bety „Hodnocení 8/10. Mám pocit, že to nebyl úplně nejnej ročník ale nezklamal :))

4. Tvé hodnocení komořiny?

Vojta P. „Komořina je taková nudná ale nutná věc. Kvůli různým věkovým skupinám uchazečů a limitovanému času se dělají Halali jednodušší a to by mohlo být asi řešeno trochu jinak.“

Honza V. „Také výborné“

Adla „komořina je dobrá, ale přijde mi, že bychom jí mohli věnovat více času a hrát nějaké skladby i ve skupinách, jak jsme rozdělení.“

Agi „Jako jak se cítím když hrajeme? Mně se to celkem líbí.“

Kamča „10/10“

Klárka D. „Super, výběr skladby by mohl být lepší.“

Honza „8/10, byla sranda to hrát, názvy byly vtipné“

Agi „některé noty pro mě byly těžké, ale znělo to, moc dobře, takže taky jen dobré hodnocení.“

Bety „Komořina mi tenhle rok vyhovovala, bavilo mě být s Honzou Vobořilem ve třetí horně. I úroveň jak těžký to bylo mi vyhovovala, protože se to dalo za mě hrát lehce z listu.

5. **Co bys přidal/a do kurzu?**

Vojta P. „Přidal bych ještě jedno opékání buřtů na pondělí, aby se uchazeči poznali lépe.“

Marky J. „Já si myslím, že asi nic. Jen aby to bylo delší nebo víckrát do roka.“

Klára D. „nic“

Honza „Více komorní hry (třeba nácvič orchestrálního repertoáru)

Agi „Asi nic. Takhle se mi to líbilo.“

Bety „Do kurzu bych přidala možná nějaké víc experimentální věci, něco jako dílny, kde by se člověk učil jak správně hrát sám a zároveň si hlídal techniku, nějakou improvizaci taky třeba a tak. Nebo taky bych přidala třeba nějakého specialistu fyziio pro hudebníky, kam by si člověk mohl zajít.

6. **Zkoušel/a jsi nové horny? Na jakou se ti hrálo nejlépe?**

Honza V. „Ano zkoušel a nejlépe se mi hrálo na Alexandera 103.

Vojta „Ne“

Klárka D. „ano, všechny byly v pohodě.“

Honza „Ano, úplně všechny :). Nejlepší rozhodně Alexandr, příjemně mě překvapil Jupiter.“

Agi „Ano zkoušela. U značek nevím. Pokaždé to bylo jiné.“

Bety „Nové horny jsem tenhle rok tolik nezkoušela, ale normálně zkouším a Alexandrovky jsou prostě nejlepší. V poslední době se mi líbí Rico Kuhn, ale jinak Yamahy a Lidlovky mi moc nevyhovují.

Hans hoyer je za mě zlatý střed.

7. **Od kolikti let hraješ?**

Hraju od svých sedmi let. Letos jsem ukončil svůj patnáctý rok na ZUŠce.“

Honza V. „Již od osmi let.“

Tonda „Od 10ti let.“

Klárka „10ti let“

Honza „Od 10ti let.“

Agi „Od dvanácti let.“

Bety „Hraju už devět let.

8. **Jací byli lektoři?**

Marky „Perfektní. Všichni byli moc fajn a sympatictí.“

Klárka D. „Všichni byli fajn.“

Napadlo mě, že bych mohla vyzpovídat i některé lektory. Oslovila jsem jen pana lektora Martina Sokola

1. **Měl jste už někdy někoho tak špatného, že nemohl nikde hrát?**

Pan Martin Sokol „Nestalo se mi to nikdy, někteří, kteří byli slabší třeba výborně učí na ZUŠ“

2. **Co vás vedlo k tomu sem jet?**

Pan Martin Sokol „Skvělý kolektiv, super lidi“

3. **Vycházíte se všema kolegama?**

Pan Martin Sokol „Ano, je to super parta na kurzech.“

4. **Jaké školy byly potřeba vystudovat?**

Pan Martin Sokol „Konzervatoř, Vysoká škola JAMU“

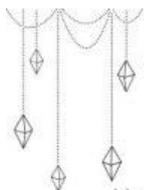
5. **Jste rád za to, jaké máte povolání?**

Pan Martin Sokol „Ano“

6. **Co obnáší hrát na lesní roh**

Pan Martin Sokol „Čas na přípravu, píle, láska k hudbě, musí to člověka bavit.“

Markéta Jílková 8.C

Věříš, že každý kámen má svou energii? A co když ti řekneme, že některé minerály jsou schopny posílit tvé silné stránky, ochránit tě proti negativním vlivům a najít duševní rovnováhu jen podle toho, kdy ses narodil? Vítej ve světě

-ŠUTROLOGIE-

Ve světě, kde se propojují nejen fascinující a zářivé poklady země, ale také tajemná moudra zvířokruhu. Ať už jsi racionální panna, ohnivý lev nebo zasněná ryba, v těchto článcích zjistíš, jaký minerál k tobě nejvíce sedí a jak ho využívat pro svůj prospěch. Možná také se také dozvíš, že ti tvůj kámen je bližší než sis doteď myslel.

Dnes je na programu...

ZÁŘÍ - PANNA (23.8.-22.9.)

SAFÍR

Safír je jeden z nejtvrdějších minerálů. Je na úrovni 9-10 na Mohosově stupnici tvrdosti, což ho činí druhým nejtvrdějším drahokamem.

Safíry bývají modře zbarveny, což je pro ně ikonické. Má skelný až matný

lesk a netaví se.

Naleziště jsou na Srí Lance, v Indii, USA, Vietnamu, apod. ,

ale u nás v ČR je možno nalézt krystaly korundu u Pokojovic na Moravě a někdy i v Jizerských horách.

Panny bývají konzervativní, ale zároveň mívají jasné myšlení. Modrá barva je vnímána jako barva nebe, moře a jako královská barva.

Lidé se sklony k ní mívají rádi rodinný život.

V minulosti byl ceněn jako kámen moudrosti, věrnosti a zdravého rozumu. Dnes nám pomáhá v neutralizaci zmatenosti a iluzí. Jeho síla tkví především v jeho spirituální a meditativní schopnosti.

Dále snižuje vysoký krevní tlak, teploty, čistí krev, tiší bolesti a krvácení. Položen v čakře srdce a hrdla zmírňuje astma, v čakře čela zamezuje závratím, nevolnosti a nadměrnému pocení.

Před každým použitím čistíme safír několik minut pod tekoucí vlažnou vodou. Jelikož je citlivý na prudké sluneční světlo, nabijíme jej jen krátce. V mezičase jej pokládáme na horský křišťál.

PODZIM

ŘÍJEN- VAHY (23.9.-23.10.)

(DRAHÝ) OPÁL

Barva opálu je tzv.

Opalescence (barvohra). „Je tvořena pravidelným uspořádáním tzv. globul, průměrné velikosti 150-400 mikrometrů, mezi nimiž jsou stejně uspořádané dutinky“ (citováno ze zdroje). Tato struktura při dopadu světla funguje jako optická difrakční mřížka na které se rozptýluje monochromatické (jednobarevné) světlo. Podle velikosti globul je ovlivněno zbarvení kamene. Malé znamenají nafialovělé zbarvení a velké zabarvují spíše do červena.

„Kde si takový minerál najdu?“, se nejspíš ptáte. Inu, stačilo by vám si zajet k sousedům na Slovensko nebo třeba zkusit štěstí v Austrálii, USA, Indii nebo v Brazílii. Bohužel, u nás by jste nejspíše neuspěli.

Jeho široké spektrum barev symbolizuje dokonalost v jednotě, pomáhá nám najít sebe sama a vyrovnává rovnováhu. Oproti jiným kamenům má ale i jednu charakteristickou zvláštnost.

Sice vstřebává zápornou energii, ale není-li okamžitě očištěn, vrací ji ještě s větším důrazem nešťastníkovi do těla zpět.

Očista: pod proudem vlažné vody a za úplňku

LISTOPAD- ŠTÍR (21.10.- 22.11.)

TOPAZ (ŽLUTÝ)

Topaz bývá čirý nebo zlatožlutý. Jeho barva závisí na příměsích různých kovů a jeho barva není stálá. Pálením se dá zvýraznit nebo i úplně změnit.

Nalezneme jej třeba v Brazílii, Indii nebo v Japonsku. U nás jej našli např. Na Krupce, Cínovci a v Horním Slavkově. Žlutý topaz je takový „posel sluneční energie“ který nám svou září přináší poselství, že vše živé je zrozeno láskou. Pomáhá nám s nespavostí, nechutenství a epilepsií. Dále snižuje krevní tlak, podporuje trávení a léčbu jaterních chorob, páteře a tiší bolest křečových žil. Preventivně nás chrání před nachlazením.

Žlutá barva symbolizuje štěstí, moudrost a představitost. Je to barva slunce, ale i žárlivosti a závisti. Štíři jsou popisováni jako věrní a pravdomluvní, ale i horliví lidé.

Očista: ve vlažné vodě a velmi krátce na nepřímém slunci.

Autor: Elizabeth Korbelová 1.B

Zdroje: J. P. Kreperát- Skrytá moc drahých kamenů R. Ďuďa, L. Rejl- Velká encyklopedie Drahé kameny

A na závěr pár vtipů

Blondýnka stojí u brány parku a čte si tabulku

VSTUP JEN SE PSEM NA VODÍTKU. Zamyslí se a pak přemýšlí:

„Nějaký špagát bych našla, ale kde seženu psa?“

Víte, proč se blondýna plazí v obchodě po zemi?

... Hledá tam nízké ceny!

Jak policajti otvírají konzervy?

... Zvolají: „Policie, otevřete!“

Kolik je vtipů o policajtech?... Žádný, všechno je pravda!

**Chuck Norris dokáže zneškodnit bombu
i po výbuchu.**

Chucka Norrise uštkla kobra královská.

Po pěti dnech strašlivých bolestí ta kobra umřela.

„Pepíčku, proč sis dal medvídka do mrazáku?“

„Chtěl jsem mít ledního medvěda.“

Ptá se tatínek syna: „Co tam gumuješ, Pepíčku?“

„Pan učitel mi říkal, abych si co nejdříve opravil tu
pětku!“

Vtipy pro nás vybral Damián Bažant 6. B, ilustrace AI

Ptá se babička vnoučete:

“Tak co Fanoušku, chodíš rád do školy?”

“Chodím, babičko. A ze školy taky. Akorát to mezi tím mě nebaví.”

Řekni mi, Jirko.” povídá vyčítavě maminka,

“Proč se zrovna kamarádíš s tím Kájou. Vždyť je to nejhorší žák. Co se ti na něm tak líbí?”

“No právě to, že je nejhorší. Kdybychom ho tam neměli, tak to budu já.”

“Soustředte se... A řekněte mi, ale podrobně, jak se vyvíjela těžba ropy ve Spojených státech!”

“ Rok 1572 - nic, rok 1573 - nic “

Maminka: “Co ti řekl soused n a to rozbité okno?”

Syn: “Mám říct i škaredá slova?”

Maminka: “No to jistě ne.”

Syn: “Tak to vlastně nic.”

“Mami, tenhle veliký kousek dortu je pro tátu?”

„Ne, ten je pro tebe.!

“Takový malý?”

“Michale, napsal jsi velice hezkou slohovou práci, ale řekni mi, proč jsi ji nedokončil?”

“Hm, tatínek už neměl víc času.”

Příběhne Pavlík k mamince a brečí.

“ Co se ti stalo?”

“Tatínek se uhodil kladívkem do prstu.”

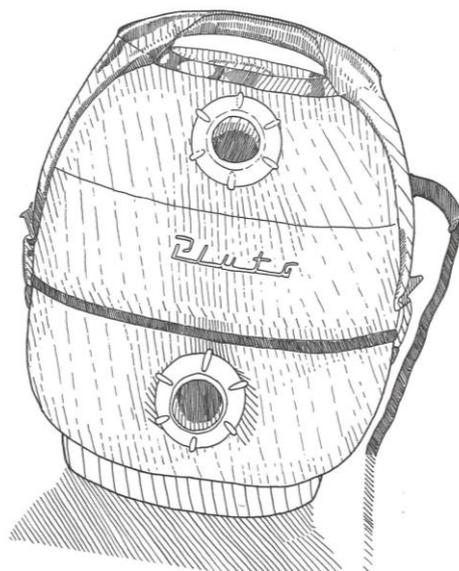
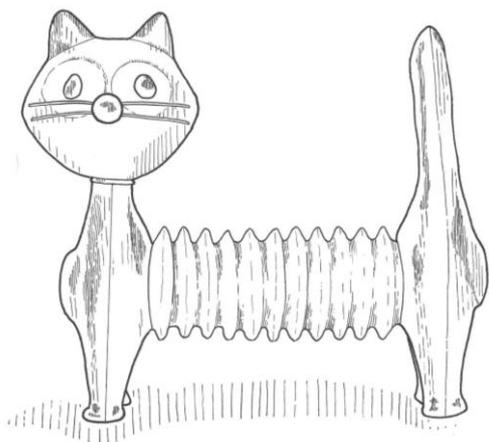
“A ty proto pláčeš?”

“No, já jsem se původně smál...”

Vtipy vybrala Viktorie Korbelová 7. B, ilustrace AI

Výtvarné okénko Robina Bažanta

Školní vířet – vychází při Základní škole Letovice. Vydání 94, listopad 2025. Nепrodejně.

www.zsletovice.cz, skolcas@seznam.cz